

crucem in quo tribulatio tangit acerbitate
 terti. **M**oſe em̄ crucis acerbioꝝ paſſio denota
 tur. **U**eruz qꝛ effuſio ſanguinis ab eccleſia
 iam reſeſſit. iō loco crucis ⁊ effuſioe ſangui
 nis dura ⁊ aſpera corpis exercitia per q̄ pau
 latin de die in die ſanguis extrahit a dño
 acceptantur: vt fiat qd̄ dicit. iij. **R**e. ij. **E**ſ
 fudit ſanguinē belli i pace. **Q** aut̄ talia exer
 citia p̄ martirio computentur expreſſe dicit
Bern. Vere martirij genus eſt ⁊ effuſio q̄
 dam ſanguinis in quotidiana corpis affli
 ctione: illo nimirū quo cedūtur mēbra fer
 ro: horroꝛe quidē mitius ſ̄ diuturnitate mo
 leſtius. ſic quippe in firmis ⁊ puſillis corde
 neceſſe eſt vt queꝛ ſemel p̄ xp̄o fundere non
 ſufficiūt ſaltem minori q̄dam ſed diuturnio
 ri martirio ſanguinē fundant. **T**ertio ſubiū
 git ſua in q̄ tangit diſcretionis moderataꝛ
 q̄litate: vt ſit ſenſus. **T**ollat crucem ſuam. i.
 ſuis viribꝛ p̄meſurata: ne p̄ indiſcretiois
 impetū deſiciant añ̄ t̄pus: ⁊ per p̄ſis corona
 perſeuerantie amittatur. p̄pter qd̄ dicit p̄s.
Fortitudinē meā a te cuſtodiaz ⁊c: ⁊ a plus
 horraſ. **R**atōnabile ſit obſequiū veſtruz: qz
 nō coronabit̄ niſi q̄ legitime certauerit. **L**e
 gitime aut̄ non certat qui deſicit ante finē.
Sequit̄ quartū principale: ſcꝛ ⁊ ſeq̄
 tur me. **Q**uō autē ip̄m ſeq̄mur vt ſui grām
 p̄ſeq̄mur. **S**ciendū q̄ dupliciter eſt ſequen
 dus ſm̄ duplex eſſe ſuū ſcꝛ hūanū ⁊ diuinū
 ita vt per n̄m ſenſum interiorē ſuuz ſp̄m
 id eſt diuinitatē: ⁊ per noſtrū hōiem exte
 riorē ſuū hōiem exteriꝛ fideliter ſequamur.
De patria imitatioe horatur nos dñs de
 utero. xij. **D**ñm deuz veſtrum ſequimini.
Quō aut̄ ip̄m ſic ſeq̄mur ſtatim ſubiungit
Ip̄m timete. mandata illiꝛ cuſtodite ⁊ au
 dite voceꝛ eius. **I**n quibꝛ oibꝛ horramur
 eū ſequi ſm̄ diuinitatē qz nonduz apparuit
 deus hō. ſic ſecurꝛ eſt euz iob q̄ dicebat. **C**e
 ſtigia eius ſecurꝛ eſt pes meus. viā eius cu
 ſtodiui: nō declinaui ex ea. **Q**uō aut̄ hoc fa
 ceret ſubiūgit. **A** mādaris labioꝛ eius non
 reſeſſit: ⁊ in ſinu meo abſcondi verba eius.
De ſc̄da imitatioe dicit. i. pe. ij. **I**p̄s paſſus
 eſt p̄ nobis vobis relinqueꝛ exemplū vt ſe
 quamini veſtigia eiꝛ. hinc ex p̄ſona hōis di
 cit **Bern.** Sicut ego paupertatis ⁊ obediētie

hūilitatis patientie ⁊ miſericordie indecli
 nables ſemitas tenui. ſic ⁊ tu eiſdē veſtigij
 incedas nō declinās ad dextram nec ad ſini
 ſtram. **D**e his duobꝛ modis ſeq̄edi dñm
 dicit **Bern.** **A**ctēde o hō qz olim p̄iūſqꝛ ver
 bum caro fieret ⁊ habitaret in nobis. antiqꝛ
 patres deū ſequebant̄ ſoli ſp̄i eiꝛ ſolo ſuo
 ſpiritu adherentes. nunc aut̄ nō ſolo ſpiritu
 ſed ⁊ corpe ſeq̄edus eſt: adeo vt cū predicti
 p̄res terrenis legant̄ abundaſſe ſubſtantijꝛ
 de cetero niſi quis renunciauerit oibꝛ que
 poſſidet nō poſſet eiꝛ eſſe diſcipulus. **S**eꝛqꝛ
 mur ḡ deum q̄ntū ad diuinitatē per volun
 tatis p̄formationē. ſeq̄mur hōiem xp̄m imi
 tantes corpalet̄ eius p̄uerſationē: quod no
 bis preſtare dignetur ⁊c.

XVIII. In conuerſione ſancti Pauli.

Mitatores mei

effote **Philip.** ij. **A**u
 tit beatus **Criſ.** in libro de laudi
 bus pauli. **Q**uicquid patriarche. quicquid
 p̄p̄ete. quicquid ap̄li ſen quilibet ſancti ſu
 ue iuſti in ſe poterit̄ aliquid acceperūt ſiue
 oſtenderunt. hec oia ſimul colligens paulus
 cū tanto habuit cumulo cū q̄nto nullus eoꝛ
 rū bonū quo excellēbat impleuit. ⁊ ſubiūgit
Abel obtulit ſacrificiū ⁊ inde laudatur. ſed
 ſi pauli hoſtā adducimus in mediū. q̄ntū
 celū a terra ſuperior apparebit ſiquidē ſeip̄
 per ſinglos dies imolabat ip̄o dicēte. **Q**uo
 tidie morioꝛ p̄pter v̄āz gloriā fratres. **S**ed
 nec hoc p̄tentus qui mundū vniuerſum ſtu
 dit imolare: ſed ⁊ abraam mirant̄ oēs qz
 ad iuſſum dñi reliquit patriam ⁊ amicos.
Sed quomodo paulo poſſit equari qui nō
 ſolum patriam ſed totū mundum ⁊ ſeip̄m
 reliquit. **S**rupent cruceꝛ **J**ob omnes hōi
 nes p̄pter patientiam. **S**ed quis pauluz
 poſſit aſpicere. qui nec a tribus aut quattu
 or amicis obprobria ſuſtinuit: ſed ab om̄i
 bus infidelibus ⁊ nihilominus pro eiſdem
 cupiuit anathema dicēs. **Q**ptabam anathe
 ma eſſe. p̄ fratibꝛ meis. **M**oyſen paulus ſa
 tis eminenti virtute tranſcendit: qui ad aq̄s
 p̄tradictiois de v̄bis dñi diffidēs dicit. **M**o
 de terra iſta p̄ducere poſſimꝛ aq̄s. **P**aulꝛ
 vero de v̄bis dñi tm̄ p̄fidebat vt p̄ſtat di-

Et si nos aut angelus de celo euāgelizat ali-
 ud q̄ euāgelizamus vobis anathema sit. re-
 fiat vt paulū angelis cōparemus: ideo reli-
 quentes terrā etiam celoz fastigia transea-
 mus. Quid ergo magnificū in angelis pre-
 dicamus: quia p̄fecto om̄i diligētia deo ad-
 herent et obedūt incessanter. paulus v̄o mo-
 le corpis ad huc grauat⁹ adeo ad h̄sit deo
 v̄cōfidenter diceret. **A**ertus sum q̄ neq̄
 mors neq̄ vita r̄ vsq̄ potuerit nos separe
 a caritate que est in xp̄o ih̄su. et tāq̄ cum ip-
 sis angelicis spiritib⁹ degēs iugi mētis con-
 templatōe morabat in celis dicens. **N**ostra
 cōuersatio in celis est: vsq̄ huc vera sunt.
Cū nos vero laudē eius amplius p̄sequē-
 tes facili astruimus ip̄m maiorem p̄p̄teris
 et ap̄lis extitisse. **N**az. p̄p̄ter tam sobrie spi-
 rituali in spirati fuerat: vt ventura v̄bis
 confiteris et v̄litaris hominib⁹ nunciarent.
Paulus vero in abissum v̄litaris tam pro-
 funde immerus extitit: vt tam archana ac-
 ciperet a dño verba. que non licz homini lo-
 qui. ex quib⁹ tam inebriatus fuerat q̄ v̄trū
 in corpore esset vel extra corpus nescirz. **Q**uid
 autem de apostolis dicimus quib⁹ licet mi-
 nocem se p̄pter humilitatē dixerit **E**go sum
 minimus apostolorū in quib⁹ cōfidenter tñ
 v̄dit se plus omnib⁹ laborasse. **S**ed dicerz
 aliquis. **C**um paulus vt dictū est sup̄uolet
 v̄mueros. quid ē q̄ tam absolute se monet
 imitari? **A**d quod r̄ndet **C**ri. dicens. **P**ossi-
 bile est dei iussa perficere si r̄tūmmodoveli-
 mus. et omnē nature trepidatōem alacrita-
 tis virtute supare. nihilq̄ impossibile est eo-
 rum que a xp̄o hominib⁹ impantur. si eniz
 q̄m in nobis est virium ponere velimus
 maritū deus adiungit auxilium. qz si p̄m-
 pra in nobis volūtas fuerit nihil erit quod
 nos a v̄tute possit p̄hibere. quia tale illi cor-
 pus fuit quale nobis est. talis aīma tales ci-
 bi. sed volūtas in illo mirabil fuit et p̄clara
 deuotō. et hoc fuit p̄ qd̄ ille talis et r̄tus effe-
 ctus est. **E**t ergo pauli ḡnalem exhortatōez
 qua se iubet imitari ad certos limites iſtrin-
 gamus. **S**ciēdū q̄ ip̄m dēmus in
 quatuor imitari: in quib⁹ oē eius exercitiuz
 tota lē exbauit. s. in p̄fecta cōuersiōe. corpa-
 li exercitōe. virtutū acq̄isitōe. sublimi p̄-

teplatōe. **H**ec p̄ ordinē p̄sequētes. p̄tio imi-
 temur ip̄m in p̄fecta cōuersiōe. **H**ec enī con-
 uersio fuit initiū salutis sue. et sicut nos p̄ cō-
 uersionem initiabimur ad salutē. de q̄ h̄orta-
 tur nos dñs ioh̄xl. ij. vbi d̄r. **C**ōuertimī ad
 me in toto corde v̄stro r̄c. i. sicut tōri v̄ertimī.
In quib⁹ verbis p̄fecta cōuersio d̄signatur.
Ad p̄fectā autē cōuersiōē tria requirunt. s.
 terminus a quo recedamus. termin⁹ ad quē
 veniamus. et motus quo trāseamus. **T**ermini-
 nus autē a quo nos v̄rtamus nos ip̄i sumus
 eo q̄ ex nobis et a nobis nihil boni facere pos-
 sumus. et ideo cū simus sic inuiles. a nobis
 necessario recedemus. hinc **M**ath. xij. **S**i
 quis vult veni. post me r̄c. qd̄ exponēs greg.
 di. **N**isi quis a semetip̄o deficiat ad euz qui
 super ip̄m est nō a p̄pinquat. nec valet app̄-
 hendere qd̄ sup̄ ip̄m est nisi a p̄pinquat. nec
 valz apprehendere qd̄ sup̄ ip̄m ē si nescierit
 macerare qd̄ est. **A**d **S**ed di. ali. quis a
 semetip̄o p̄t recedere? dico q̄ a nobis rece-
 dimus si volūtatē p̄p̄riā abnegamus. qd̄ fa-
 cere monemur **E**cclē. xvij. vbi d̄r. **A** volun-
 tatib⁹ tuis auertere. quare? qz sicut osee d̄r.
Cōfundet isrl̄ in volūtatē suā. qz nullū bo-
 num deo placere poterit factū ex p̄p̄riā volun-
 tatē. hinc **E**sa. d̄r. **E**cce in die ieiunij v̄ri in-
 uenit volūtas v̄ra: et subiūgit. **N**ūquid ille
 est ieiunij qd̄ elegit: ac si di. non. **D**e q̄ ber.
Ego autē nō solū hoc de ieiunio meo: sed de
 om̄i obseruātia monachi vbi inuenit volū-
 tas sua idip̄m sentio. **G**rāde est ergo malū
 p̄p̄riā volūtas qua fit vt bona tua nō sint bo-
 na. ab hac ergo recedam⁹ qz nihil penit⁹ cō-
 fert boni. **T**ermin⁹ autē ad quē nos v̄rtam⁹ ē
 ip̄e deus quo nihil meli⁹. nihil digni⁹. nihil
 v̄tilius poterit h̄eri in hac vita p̄ter et futu-
 ra. sic. n. ip̄e de se di. **E**cclē. xij. **I**n me ḡnā
 oīs vie et v̄ritatis. **N**ihil ergo meli⁹ q̄ vt
 ad ip̄m cōuertamur. iugū. n. ei⁹ suauē ē et o-
 nus eius leue: ita vt fm̄ gre. p̄ amore ei⁹ p̄-
 secutio placeat. et oīs p̄ eo afflictio in mētis
 dulcedinē veniat. nihil etiā dignius ē q̄ vt
 ad dñm cōuertamur. q̄ppe qui p̄ter nos de
 celo veniēs in oī sua mīa se totū ad nos to-
 talit̄ inclinavit om̄ia q̄cunq̄ fecit in celo et i
 terra in nostram salutem ordinavit. quod
 considerans **P**salmista admirando dixit.

Ad p̄fectā autē cōuersiōē tria requirunt. s.

Quid est homo quia magnificas eum. aut quid apponit erga eum cor tuum? **Ite:** nihil utilius est quod ut ad dominum convertamur. quod ut ait apostolus. In ipso sunt omnes thesauri sapientie et scientie absconditi. et ideo qui convertitur ad dominum ipsum apprehendit in eo inueniet omne bonum ipso dicente. **Qui inueniet me: inueniet thesaurum.** **Tercio** dicendum est de motu per quem traſeamus. **Dic** autem motus perfectus nostri per plenam et perfectam voluntatem in nobis promouet. **Cum** enim in regno anime voluntas sit regina quocumque se conuertit. illuc totus homo totaliter se conuertit. **Unde** Actu. ix. legitur: cum paulus prostratus in terra iam ad dominum conuerteret: obrulit ei voluntatem suam statim dei. **Domine** quid me vis facere. ac si dicat. **Conuersus** offero tibi voluntatem: tu in forma quid pro ea fieri digneris. **Nam** ut ait **Bernardus.** Bona voluntas in animo est origo omnium bonorum et omnium mater virtutum. et ideo qui bonam habet voluntatem secum habet quicquid ei ad bene viuendum opus est. ideo consulit **Bernardus.** ut omni diligentia consideremus statum voluntatis nostre dei. **Custos** anime sue valde sollicitus esse debet circa custodiam voluntatis sue. ut prudenter intelligat et discernat quid in totum velit vel volendum sibi sit. sicut est amor dei. quid propter illud velit. ut est amor proximi. deinde quantum velit et quomodo velit. utrum quidem usque ad contemptum sui ipsius: omnique que sunt vel esse possunt. hoc non tantum ex iudicio rationis: sed etiam ex affectu mentis: ut iam voluntas plus quam voluntas sit ut amor sit. ut dilectio sit. ut caritas sit. ut unitas sit. ut spiritus sit. **Expedita** autem hac consideratione voluntatis: nunc quomodo in nobis promoueat ut suam perfectionem attingat et dicent. **Sunt** autem de hac voluntate tria percurrenda: per que cognoscemus eius perfectum vel etiam defectum. scilicet de bone voluntatis quantitate. qualitate. perfectibilitate. **Primo** videndum est de eius quantitate. hoc est quantum magna esse debeat. **Habet** autem triplicem mensuram: per quam eius cognoscimus quantitatem. **Mensuratur** enim ad nostram possibilitatem. cognoscibilitatem. dei voluntatem. **Primo** dico mensuratur ad nostram possibilitatem cum omnia volumus que possumus viribus adimplere de pos-

sibilitate nichil penitus obmittentes. ita viget ut nec infra per desideria remaneamus nec modum per indiscretum feruorem excedamus. quod cum contingit tunc nostra voluntas est debite mensurata. et omnes elem voluntatem habentes in libro dei. hoc est in libro vite veraciter sunt compositi dicente psal. **Imperfectum** meum videtur oculi tui: et in libro tuo omnes scribent. **Quod** expones **Bernardus.** dicit. **Qui** omnes perfectus quod potest facit. hoc est qui voluntatem sue possibilitati bene commensuratam. **Ad** hanc mensuram hortatur nos apostolus. ij. Cor. viij. di. **Nunc** facite ut proficite: ut quemadmodum propter plus est animus voluntatis. ita sit et proficere ex eo quod habetis. **Si** enim voluntas propter est finem id quod habet accepta est deo: non finem quod non habet ac si dicat. **Si** voluntas infra posse nostrum remanet vel supra posse suum se extenderit terminum non est grata. **Quomodo** autem hanc mensuram apprehendere valeamus docet nos beatus **Bernardus.** di. **Cum** voluntas nostra in spiritualibus et in his que ad deum sunt non vult quod potest stimula est et cogenda. cum vult quod non potest et plus quam potest regenda est et per obiam restrenanda. cum autem vult quod potest laudanda est et plequenda. **Sepe** enim si non excitatur. dormit et tardat et obliuiscit quo tenet debet et facile declinat quasi a latere in obliuiscitones oblate delectationis. hanc mensuram pauci seruatur quod lametabiliter conuenitur **Bernardus.** di. **Uix** est aliquis qui in eis que ad deum sunt experiri velit quid possit etiam quod propterissime potest quantumcumque finem carnem vel seculum vel timor impulerit vel cupiditas traxerit. sed si fallimus homines in scios non nos permittas ut quasi fallere volentes te fallamus nosmetipsos. non laboramus quod non possumus vel non posse nobis videmus. vel consuetudine octi vel delicia nostram: nos non posse efficimus. **Si** dixeris illud pro uerbi. xiiij. **Cires** non superetur. **Ridet** salomon ibidem. **Qui** inspector est cordis ipse se intelligit et obseruatore anime tue nichil fallit. **Secundo** nostra voluntas commensuranda est super scire nostrum: ut sine dea exceptionis omnia velimus que scimus esse bona. et contra omnia nolimus que scimus esse mala. **Hanc** enim progatiua habemus per cetera

creaturis q̄ scire & cognoscere possuimus bonum & malum per iudiciū rōnis. & bonum cupimus ex naturali desiderio affectōnis dicere obediō. Inest mētib; humanis naturalit̄ boni in terra cupiditas. Si ergo naturā iu uabim; facile gratuito bonū uolem; Unde quādo p̄pter deum volumus omnia que sci mus & cognoscimus esse bona. tūc em̄ nūm negotiū bene se habet. quia tūc omnia q̄ sic scimus ope veraciter si possumus adimplere uellemus. si aut̄ non possumus & uellemus coram deo ut ait Aug. reputabit̄ esse factū. De primo d̄. Ep̄. vi. Sciētes quomāz vnusquisq; q̄d cūq; fecerit bonum hic recipiet a d̄no: siue seruus siue liber. De secundo d̄. Jaco. iij. Sciēti bonū & non faciēti peccatū est illi. Tertio cōmēsuranda est n̄ra uolūtas ad dei uolūtatē. ut uic; uelim; omnia que uult deus. & cōtrario affectu creemur omnia que non uult deus. Nobis. n̄ ex magna pre norum est quid uelit deus. in formā tam ex scriptura ex r̄p; figura q̄ etiam ex r̄p; natura. & ideo de negligētia n̄ possumus habere excusatiōem. Hinc Baruch iij. d̄. Beati sumus israel qm̄ que placent deo manifesta sunt nobis. Quō autem hęc mēsurā agenda sit docet nos Bernar. dicēs. Scio omnē creaturā aliam ab homīe uelit nō subiectā oportere esse creatori. sed a rationali uolūtaria erigī. at subiectōz istam replicem necesse est esse. ut quod certū est deum uelle illud nos uelimus omnīo. & qd̄ certū est deū nolle id nos similit̄ excremur: quod aut̄ incertum est ut; deus uelit an nō. nec uelimus ex toto nec penitus nolimus & subiūgit Bern. In hoc medio fr̄s totum stat̄ periclm̄ religiosoz. quia hinc accidit ut dissimulemus d̄ni querere uolūtatē. qz nō sciam facere uolumus & aliquam habere d̄ ignorātia excusatiōem. Quis em̄ dyabolus est ille monachus qui uelle audeat qd̄ certū est deum nolle aut ecōtra. p̄pterea rogo fratres diligēt̄ attendite: quoniā ut arbitroz nihil modo possitis uilius audire: q̄z ubi certa est uolūtas dei oīno sequat̄. in his uerbo ubi certum nihil possumus inuenire. nihil certum nostra uolūtas designet sed magis pendeat in utrūq; & p̄p̄ozis sui in

bonū se subdat iudicio. optima enim custos uolūtatē est obediō in talib; ambiguis.

R **S**ecūm principale est dicere de uolūtatē qualitate. hoc est qualis esse debeat nostra uolūtas. Hanc autē formā accipe possumus ex similitudine d̄ne uolūtatē. que h̄ sit vniformis & simplicissime essēt̄: put est in deo. quia idem est quod deus. fm̄ r̄n̄ effectus gratie quos opatur in nobis uariatur. fm̄ qd̄ homīes plus & minus ad uolūtatē suam in nobis eis p̄ficiendam se disponūt. quam diuersitatē tangit apostol; Roma. xij. cum d̄. Obsecro fr̄s renouamini in nouitate sensus uestri ut p̄betis que sit uolūtas dei b̄n̄placens & p̄fecta. Nā in eo qd̄ dicit uolūtas in singulari: tangit uolūtatē simplicitatē. in trib; autem illis q̄ subiūgit tangit in nobis effectūz multiplicitatē. De hac dei uolūtatē dicit Bernard; Uolūtas dei est bona in nostra conuertiōe. beneplacens in cōuersoz p̄motōe. p̄fecta in p̄fectōnis cōsummatōe. Verum quia deus bona sua que in se habet per occultā quādāz vim generatiuā plantat & generat in nobis que essentialit̄ sunt in eo & accidentalit̄ in nobis dicit Bern. Amor dei amorem aīme parit & illius p̄currēs int̄t̄io: int̄t̄am aīmam facit. sollicitudoq; sollicitam. & subiūgit. Nescio enim qua uicinitate nature cum semel reuelata facie gl̄am dei speculari poterit aīa mox illi cōformari necesse erit atq; in eādē ymaginem trāssormari. sic a simili uolūtas dei bona nr̄am facit bonam. b̄n̄placens b̄n̄placitam. p̄fecta p̄fectā. Primo ergo n̄ra uolūtas erit bona quādo ut bona uolūtatē dei nouiter cōuerli omnia que facim; solum in satisfactōem & d̄ne offēse placatiōnem ordinamus nichil aliud de omnib; q̄ facimus int̄dentes nisi ut deum placem; et peccata que cōmisimus emendemus. q̄ postq; dimissa fuerint: quod mīme nos latere poterit. nam ex remissione peccatoz serrenata & exhilarata surgit conscia tanq; aurora post noctem que certissimū est signum remissionis. incipimus iam placere domū. dari a feditate peccati & non b̄ntes maculā neq; rugam ex cuius placētia etiam incipit nobis placere deus. Secūdo n̄ra uolūtas

erit bñplacēs cum ex pmissa remissione incipit nobis deus dulcescere. ita vt omnia q̄ facimus solum in dei bñplacitū ordinam⁹. nihil oīno de utilitate ppria cogitātes vt dicere possimus cū aplo. ij. Cor. v. Contendimus siue absentes siue pñtes placere do- fiducialit sperātes ex his que in nobis sunt q̄ nos placeamus deo: sic em̄ ait Augu. Ille placet deo cui placet deus. Item Bernar. Qui nō placet deo nō potest illi placere deus. et cui placet deus deo displicere non potest. Tercio nostra volūtas erit pfecta cum ex cōtinuatis priorib⁹ exercitijs deus incipit habere erga nos pfectam volūtatē. hoc ē icipit habere plenam volūtatē pficiēdi vitā nrām cuius executōem in tercio mēbro psequimur. **S** Terciu⁹ principale est dicere de volūtatē nostre pfectibilitate. Plena autē et absoluta et summa pfectio nostre voluntatis cōsistit in trib⁹. s. in dei dilectōe. tēporalium abiectōe. boni p malo reddibitōne. **P**rimo dico nostra volūtas plene pfectitur in dei dilectōe. hoc est cum voluntas in tātum pmouetur vt trāseat in amorē. exiens a terminis suis vt amor sit pprie et nō voluntas. et hoc est qd̄ dicit Bern. Magna ad deum et pfecta volūtas amor est. dilectio ē adhesio est. caritas est. fructus est. et subiūgit. **U**nitas autē spūs hominis cum deo volūtatē pfectio est: cum iam nō solūmō vult qd̄ deus vult. sic non tm̄ est affectus sed in affectu pfectus. vt nō possit velle nisi quod deus vult. velle autē quod deus vult. hoc ē iaz filium deo esse. **S**cdo volūtatē pfectio cōsistit in tpalium abiectōe. quod contingit cum homo in tm̄ absorbet in deo vt de tēporalib⁹ nec cogitare libeat nec hēre et hoc ē qd̄ beatus Gre. vi. cum ait. Bone voluntatis sacrificium nunq̄ plene pfectitur nisi huius mūdi cupiditas pfecte deserat. nam quicqd̄ in eo cōcupiscit hoc pcul dubio pmissis iudemus. Tercio pfectio volūtatē cōsistit in boni p malo reddibitōne. vt vicz mansuerit ad omēs p malo bonum omib⁹ exhibeam⁹. De quo. i. Abi. v. Videte ne quis malum p malo reddat alicui. sed semp qd̄ bonū est sectam⁹ inuicē et in omēs. hoc est enim volūtas dei in xpo ihesu in omnib⁹ vobis. scim⁹

autē q̄ volūtas dñi est pfecta. De hac autem volūtatē et his trib⁹ collecta de Colo. iij. State pfecti et pleni in omni voluntate dei. Quod nobis

XIX De eodem sermo. ij.

Castigo corpus

meū et in leuitatē redigo. et. i. Cor. ix.

Cre. ille mōis omnib⁹ d̄ ad exēplum viuēdi p̄trabi: qui cunctis passiōib⁹ carnis moriēs tm̄ spūaliter viuit qui p̄pera mūdi postponit. q̄ nulla aduersa p̄mescit. qui sola interna d̄siderat. qui nulla illicita perpetrat. et perpetrata ab alijs deplorat. qui ex affectu cordis aliene infirmitati compatit. sicq̄ in bonis p̄ximis sicut in suis letat. qui se imitabilem in cūctis que agit insinuat et nichil in se hēat qd̄ erubescat. qui sic studet viuere vt primorū arētia corda fluētis doctrine valeat irrigare. et subiūgit. Ecce sedus homo pulcrū depinxit hōiem. **U**ex quia tales nūc n̄tis temporib⁹ in ecclia aut non inueniunt. vel si sūt in sua humilitate abscondunt. quia sic in p̄mitiua ecclia ad aliorū edificatōem sancti signis et prodigijs ostēdebant. sic nūc mundus tantis malis plenus est vt necessario abscondant. Ideo mō tales in exemplū ponendi sunt qui de hoc seculo trāserunt et vitā suā manifestate deo nobis in exemplū viuēdi reliquerūt. qui mortui in corpe nec d̄ laude timeāt et tamē alios per exēplū doceant. scriptum nanq̄ est. Ne laudes hōiem in vita sua. Sicut igit̄ glorus iste princeps paulus in priorī sermone seipm̄ nobis posuit in exemplum p̄fecte cōuersionis di. Imitatores mei estote. sic in isto sermōe se iterū nobis ponit in exemplū corpalis exercitātiōis di. **C**astigo corpus meū. **U**t autē huic mēbro omne corpale exercitium includamus. **U** Sciendū q̄ corpale exercitium in triplici d̄ta exercet. s. in bonorum operatione. malorū reluctatōe. aduersorū p̄pessione. in his trib⁹ omne corpale exercitium complectit. Dicit ergo apostolus. castigo cor. meū ac si di. quia bona volūtas nulla est nisi p̄cedat in opus. quia bone volūtatē probatio exhibitio est operis. ideo quē admodū